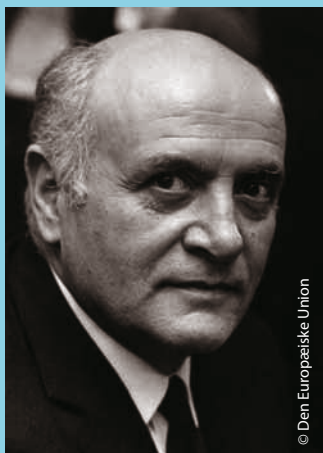

Altiero Spinelli: en ubøjelig føderalist

Altiero Spinelli 1907 - 1986

Den italienske politiker, Altiero Spinelli, var en af ophavsmændene til Den Europæiske Union. Han var den ledende skikkelse bag Europa-Parlamentets udkast til en traktat om en føderal europæisk union - den såkaldte "Spinelli-plan". I 1984 blev den vedtaget med et overvældende flertal i Europa-Parlamentet, og den gav betydelig inspiration til styrkelsen af EU-traktaterne i 1980'erne og 1990'erne.

Som 17-årig meldte Spinelli sig ind i det italienske kommunistparti, og som følge deraf blev han fængslet af fasciststyret mellem 1927 og 1943. Ved udgangen af anden verdenskrig etablerede han den føderalistiske bevægelse i Italien.

I rollen som rådgiver for personligheder som de Gasperi, Spaak og Monnet arbejdede han for europæisk enhed. Han arbejdede for den europæiske sag i akademiske kredse og grundlagde instituttet for internationale anliggender i Rom.

Som medlem af Europa-Kommissionen overtog han området for internationale anliggender fra 1970 til 1976. I tre år var han medlem af det italienske parlament for kommunistpartiet, inden han blev valgt til Europa-Parlamentet i 1979.

De unge år

Altiero Spinelli blev født i en socialistisk familie i Rom den 31. august 1907. Han blev politisk aktiv i det italienske kommunistparti i en ung alder. I 1926 blev han arresteret som følge af sin politiske aktivitet i kommunistpartiet. Han blev fængslet og idømt 16 år og 8 måneders frihedsberøvelse af Mussolinis fascistiske specialdomstol. Ti af årene tilbragte han i fængsel og yderligere seks i fangenskab. I alle årene nægtede han at give afkald på sine idealer og angre, selv om han på den måde kunne have opnået benådning. Under sit fængselsophold studerede han med stor interesse og blev en lidenskabelig fortaler for overnational integration. Han kritiserede visse af kommunistpartiets standpunkter. Hans skuffelse over partiet og den indsigt, han havde opnået gennem sine studier, fik ham til at forlade kommunistpartiet og melde sig under fanerne hos føderalisterne. Det var i perioden, hvor Spinelli var i fangenskab på den lille ø Ventotene, at hans

føderalistiske ideer tog form. Han blev mere og mere overbevist om, at en europæisk føderalistisk bevægelse ville medvirke til at modarbejde den ødelæggende nationalisme.

Ventotene-manifestet

Tiden på Ventotene brugte Spinelli til at læse værker af føderalistiske teoretikere. Han blev inspireret af deres tanker og ideer og udarbejdede sammen med andre politiske fanger Ventotene-manifestet, hvor han bragte sine føderalistiske visioner og Europas fremtid i fokus. Dette manifest er et af de første dokumenter, der argumenterer for en europæisk forfatning. Til at begynde med blev manifestet kaldt "Mod et frit og samlet Europa". Det proklamerede, at enhver sejr over fascistiske kræfter

ville være nytteløs, hvis det ikke førte til mere end etableringen af endnu en version af det gamle europæiske system med suveræne nationalstater, der blot var i nye alliancer. Det ville føre til endnu en verdenskrig. Manifestet foreslog dannelsen af en overstatslig europæisk føderation af stater. Det vigtigste mål var at knytte Europas stater sammen i en sådan udstrækning, at det ville være umuligt, at en ny krig kunne bryde ud.

Føderalistbevægelsen

Efter sin løsladelse i 1943 blev hans værker grundlaget for programmet for den europæiske føderalistbevægelse (Movimento Federalista Europeo), som han dannede samme år. Gennem resten af 1940'erne og 1950'erne blev Spinelli aktiv fortaler for føderalismen og et samlet Europa. I denne periode kritiserede han manglen på fremskridt i forsøgene på at integrere Europa. Han var overbevist om, at mellemstatligt samarbejde mellem lande med fuld suverænitet i organisationer som f.eks. OECD og Europarådet ikke var tilstrækkeligt. Derfor arbejdede han målrettet for yderligere integration. Som politisk rådgiver for den italienske premierminister, Alcide de Gasperi, fik han overbevist ham om, at han skulle presse på i forhold til skabelsen af Det Europæiske Forsvarsfællesskab. Til Spinellis store fortrydelse blev det dog aldrig gennemført.

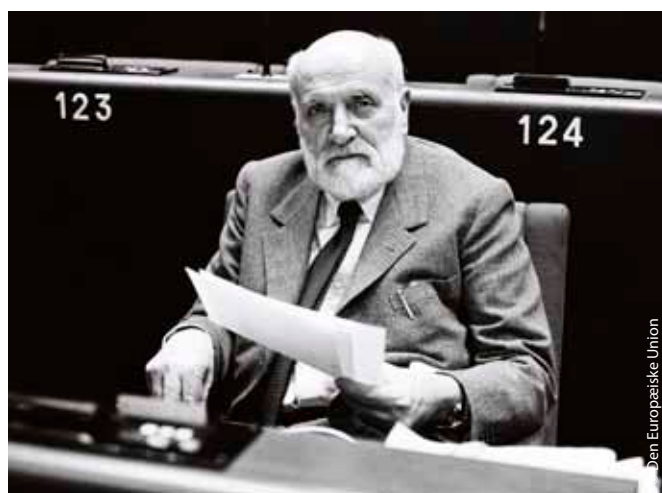
Krokodilleklubben

I 1960'erne var Spinelli forsker og rådgiver for regeringen. Han etablerede instituttet for internationale anliggender i Rom og var medlem af Europa-Kommissionen fra 1970 til 1976. I 1979 blev han valgt til Europa-Parlamentet. Som medlem af Europa-Parlamentet greb han igen chancen for at fremme sine ideer om et føderalistisk Europa. I 1980 dannede han sammen med andre ligesindede parlamentsmedlemmer "Krokodilleklubben", der var opkaldt efter en restaurant i Strasbourg, som de ofte besøgte. Krokodilleklubben ønskede en ny europæisk traktat. Medlemmerne fremsatte et forslag til Parlamentet om at nedsætte en særlig komité, der skulle udarbejde et forslag til en ny traktat for Den Europæiske Union, som reelt set skulle være en forfatning for Europa uden at være det af navn.

Spinelli-planen

Den 14. februar 1984 vedtog Europa-Parlamentet hans forslag med et overvældende flertal og godkendte udkastet til en traktat om Den Europæiske Union - den såkaldte "Spinelli-plan". Selv om de nationale regeringer ikke støttede traktaten, blev dokumentet grundlaget for Den Europæiske Fællesakt fra 1986, der åbnede grænserne til det fælles marked, samt for Maastricht-traktaten i 1992, der dannede Den Europæiske Union. Spinellis entusiasme overbeviste den franske præsident Mitterrand, så han arbejdede på at vende den franske skepsis mod alt andet end mellemstatsligt samarbejde i Europa. Dette gjorde det muligt for en række europæiske regeringer at drive den europæiske integrationsproces videre frem.

Selvom ikke alle hans ambitiøse ideer blev ført ud i livet, har Altiero Spinelli utrætteligt fulgt sit mål om en overnational europæisk regering, der skulle forhindre krige og forene landene på kontinentet i et samlet Europa. Hans tanker har inspireret til mange ændringer i EU og har især givet øget indflydelse til Europa-Parlamentet. Den føderalistiske bevægelse afholder stadig regelmæssige møder på den lille ø Ventotene. Altiero Spinelli døde i 1986, og Europa-Parlamentets hovedbygning i Bruxelles er opkaldt efter ham.

Spinelli i Europa-Parlamentet kort efter vedtagelsen af hans plan for et føderalt Europa i 1984.